

יבמות כה

הנטען על אשת איש והוציאוה מתחת ידו, אף על פי שכנס - יוציא.

הבנת רב המשנה: אמר רב: ובעדים.

קושי על רב: אמר רב ששת: אמינא, כי ניים ושכיב רב אמר להאי שמעתתא; דתניא: הנטען

על אשת איש והוציאוה על ידו, ונתגרשה מתחת ידי אחר, אם כנס - לא יוציא; ה"ד?

אי דאיכא עדים,	אלא לאו דליכא עדים,
כי אתא אחר ואפסקיה לקלא מאי הוי?	וטעמא דאתא אחר ואפסקיה לקלא,
	הא לאו הכי מפקינן!

תירוץ: אמר לך רב: הוא הדין דאע"ג דלא אתא אחר ואפסקיה לקלא - אי איכא עדים מפקינן, אי ליכא עדים לא מפקינן, והכי קאמר, דאע"ג דאתא אחר ואפסקיה לקלא, לכתחלה לא יכנס.

עוד קושי על רב: מיתיבי: בד"א - כשאין לה בנים, אבל יש לה בנים - לא תצא, ואם באו עדי טומאה, אפילו יש לה כמה בנים - תצא!

תירוץ: רב מוקי לה למתניתין, ביש לה בנים ויש לה עדים.

יש עדים	אין עדים	
תצא	תצא	אין בנים
תצא	לא תצא	יש בנים

קושי על התירוץ: ומאי דוחקיה דרב לאוקמי למתניתין ביש לה בנים ויש לה עדים, וטעמא דאיכא עדים מפקינן, ואי ליכא עדים לא מפקינן? לוקמה בשאין לה בנים, אף על גב דליכא עדים!

תירוץ: אמר רבא: מתניתין קשיתיה, מאי איריא דתני הוציאוה? ליתני הוציאה! אלא כל הוציאוה - בבית דין, ובית דין בעדים הוא דמפקי.

תירוץ אחר בעקבות הקושי מהברייתות על רב:

ברייתא 2	ברייתא 1	משנה
בד"א - כשאין לה בנים, אבל יש לה בנים - לא תצא, ואם באו עדי טומאה, אפילו יש לה כמה בנים - תצא תלוי אם יש/אין בנים	הנטען על אשת איש והוציאוה על ידו, ונתגרשה מתחת ידי אחר, אם כנס - לא יוציא משמע כשאין עדים	הנטען על אשת איש והוציאוה מתחת ידו, אף על פי שכנס - יוציא רב - כשיש עדים
רבי היא; דתניא: רוכל יוצא ואשה חוגרת בסינר, אמר רבי: הואיל ומכוער הדבר - תצא; רוק למעלה מן הכילה, אמר רבי: הואיל ומכוער הדבר - תצא; מנעלים הפוכים תחת המטה, אמר רבי: הואיל ומכוער הדבר - תצא		

קביעת ההלכה: והלכתא כוותיה דרב, והלכתא כוותיה דרבי.

קושי: קשיא הלכתא אהלכתא!

תירוץ: לא קשיא: הא בקלא דפסיק, הא בקלא דלא פסיק,

קלא דלא פסיק וליכא עדים	פוסקים כרבי - תצא
קלא דפסיק ואיכא עדים	כרב - תצא